

Sobre els
Carabus (Dichocarabus) levantinus i *Barnolai*

per

J. M.^a MA- DE XAXARS

En «Coleopt. Centralblatt», 1927, p. 84, el Dr. BREUNING, diu: que dels exemplars de *rugosus* que ell té de València, alguns concorden amb la descripció que del *levantinus* dona LAUFFER, i altres no's diferencien del *baeticus*. D'això en dedueix que *levantinus* Lauff. tot lo més pot considerar-se com una aberració d'escultura de *baeticus* Deyr.

Examinant les sèries de *baeticus*, que tinc, de Càdiz, Algeciras, Màlaga i Peñarroya, en total de 26 exemplars i de *levantinus* d'Alcira, València, Burjasot i Rocafort, en total de 10 exemplars, observo que te raó BREUNING fixant-se solament en la descripció original de LAUFFER, pero veig altres caràcters que diferencien molt bé els *rugosus* d'Andalusia dels de València.

Al primer cop d'ull se veuen dues sèries ben diferents per la forma, l'escultura i la coloració.

Els d'Andalusia, especialment les ♀ ♀, son més amples i curts que els de València; tenen el protòrax més ample que llarc; élitres regularment ovalats amb escultura forta i destacada. Color negre o amb lleugers reflexes bronzejats, les vores del mateix color o verdós.

Els de València son de forma més allargada i estreta, el protòrax es més llarc que ample; els élitres més estrets del davant que del darrera i amb escultura més fina. El color es negre blavós amb les vores de color més clar.

Per aquets caràcters crec, que la forma de *rugosus* de València o *levantinus* Lauff., no es solament una aberració d'escultura del *rugosus* d'Andalusia, o *baeticus* Deyr., sinó, que es una raça perfectament definida i diferenciada de l'altre.

En la plana 85 del periòdic en primer terme esmentat, parla BREUNING de la var. *Barnolai* mihi, i diu, que dos exemplars que posseïx dels voltants de Barcelona, casi, no s'ajusten a la descripció i demostren que *Barnolai* no pot ésser tingut com una raça pròpia.

Jo he vist casi tots els exemplars de *rugosus* trobats a prop de Barcelona, S. Adrià del Besós, Montcada, Vallvidrera i S. Boi del Llobregat, trobats respectivament per, FERRER, ZARIQUIEY, VIDAL i jo, en total 6 exemplars. A més en el Museu de Barcelona tenen un exemplar de Terrassa i un altre de Igualada. Tots 8, tenen més o menys número de fusos primaris soldats, com succeeix en el *rugosus* típic i en la var. *Richteri* però no en *baeticus* i *levantinus*. Aquesta tendència a soldar-se els fusos primaris per a formar una costella es lo que principalment diferencia *Barnolai* de *levantinus*. LAPOUGE, al descriure la var. *balearicus* del *Carabus* (*Macrothorax*) *morbillosus* (Carab. nouv. ou mal conn., p. 10) ja remarca en el *Carabus* balear, per a diferenciar-lo d'altres raçes, la tendència que tenen a soldar-se els fusos primaris per a formar línies seguides.

Encare que pels demés caràcters, els *rugosus* dels voltants de Barcelona, Igualada i Terrassa, s'assemblen als de València, crec que l'esmentat, es suficient per a veure en ells una verdadera raça, manifestament diferenciada del *levantinus* i que per lo tant no es per de més el nom de *Barnolai* que l'hi vaig donar.

Fauna Conquiliològica Peninsular y Baleàrica

Gastrópodos marinos

por

JOSÉ GINER MARI

Familia NASSIDAE Lamarck

Los moluscos que comprende esta familia tienen el pié ancho terminado a veces por dos apéndices; el sifón largo y recurvado saliendo al exterior por el canal; ojos situados en la cara externa de los tentáculos; rádula formada por tres series, el diente central arqueado provisto de pequeños dientecillos estrechos, dientes laterales bicúspides a veces con unas pequeñas denticulaciones intercaladas entre las dos cúspides; entre los laterales y el central existe una placa accesoria.